

Žaloba podaná dne 5. září 2017 – Litevská republika v. Komise**(Věc T-603/17)**

(2017/C 357/38)

Jednací jazyk: litevština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Litevská republika (zástupci: D. Kriaučiūno, R. Krasuckaitės, R. Dzikovič a M. Palionio)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Komise 2017/1144 ze dne 26. června 2017, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) ⁽¹⁾, v rozsahu, v němž vůči Litevské republice uplatnilo finanční opravu ve výši 4 207 894,93 eur;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

- Evropská komise (dále jen Komise) tím, že uplatnila paušální 5 % finanční opravu ve výši 4 207 894,93 eur vzhledem k nedostatkům v klíčových kontrolách, porušila čl. 52 odst. 2 nařízení (EU) No 1306/2013 ⁽²⁾, neboť při rozhodování o rozsahu nedostatků, jejich povaze a finanční újmě způsobené Evropské unií:
 1. nesprávně konstatovala, že kvalita kontrol na místě prováděných v Litvě nebyla odpovídající a klíčová kontrola tak vykazovala nedostatky, neboť Komise:
 - 1.1. nesprávně vyložila a aplikovala čl. 26 odst. 1 písm. a) nařízení 65/2011 ⁽³⁾ a na základě tohoto výkladu neodůvodněně konstatovala, že během kontroly na místě litevské orgány neověřily, zda byly platební nároky příjemce doloženy v účetnictví a dalších příslušných dokumentech;
 - 1.2. nesprávně vyložila čl. 26 odst. 1 písm. d) nařízení 65/2011a na základě tohoto výkladu neodůvodněně konstatovala, že během kontroly na místě litevské orgány neověřily, zda veřejně financované operace proběhly v souladu s pravidly o zadávání veřejných zakázek;
 - 1.3. nesprávně vyložila čl. 25 odst. 4) nařízení 65/2011 a na základě tohoto výkladu neodůvodněně konstatovala, že inspektoři provádějící kontrolu na místě nesplnili požadavek na nezávislost na pracovnících zapojených do provádění administrativních kontrol v rámci stejné operace;
 2. nesprávně konstatovala, že kvalita provedených kontrol a opodstatněnost výdajů vynaložených v Litvě měla být považována za nedostatek v klíčové kontrole, neboť:
 - 2.1. nesprávně vyložila čl. 24 odst. 2 písm. d) nařízení 65/2011 a na základě tohoto výkladu neodůvodněně konstatovala, že nebyla odpovídajícím způsobem ověřena přiměřenost uvedených výdajů;
 - 2.2. v každém případě neodůvodněně uplatnila 5 % finanční opravu, jelikož škála pro případné nedostatky v systému kontroly platnosti výdajů je mnohem menší;

3. nezohlednila skutečně škodu skutečně vzniklou Evropské unii vzhledem k výdajům spojeným s dobrovolnickou prací a nesprávně konstatovala, že nebylo odpovídajícím způsobem ověřeno, zda výdaje na činnost spojnou s nemovitostmi splňují stanovené požadavky, v důsledku čehož nesprávně konstatovala, že klíčová kontrola vykazovala nedostatky, neboť:
 - 3.1. nezohlednila údaje poskytnuté litevskými orgány o hodnocení nařízením Agenturou a provedeném nezávislými znalci, během něhož bylo zjištěno, že Evropské unii mohla vzniknout skutečná škoda a byla vyčíslena její výše, a dále bylo zjištěno, jaká škoda byla spojena s nedostatky v kontrole věcných příspěvků (dobrovolnická neplacená práce), a neodůvodněně uplatnila paušální finanční opravu ve výši 5 %;
 - 3.2 . nesprávně konstatovala, že čl. 24 odst. 2 písm. c) a d) nařízení (EU) č. 65/2011 nebylo respektováno během administrativních kontrol žádostí o podporu a ověřování projektových výdajů na věcné příspěvky (nemovitosti).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 165, 2017 s. 37.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Úř. věst. L 347, 2013, s. 549).

⁽³⁾ Nařízení Komise (EU) č. 65/2011 ze dne 27. ledna 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1698/2005, pokud jde o provádění kontrolních postupů a podmíněnosti s ohledem na opatření na podporu rozvoje venkova (Úř. věst. L 25, 2011, s. 8).

Žaloba podaná dne 6. září 2017 – ICL IP Terneuzen and ICL Europe Coöperatief v. Komise

(Věc T-610/17)

(2017/C 357/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ICL-IP Terneuzen, BV (Terneuzen, Nizozemsko) a ICL Europe Coöperatief UA (Amsterdam, Nizozemsko (zástupci: R. Cana a E. Mullier, lawyers)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že je žaloba přípustná a opodstatněná;
- zrušil nařízení Komise (EU) 2017/999 ze dne 13. června 2017, kterým se mění příloha XIV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH) (Úř. věst. 2017, L 150, s. 7), v rozsahu, v němž zahrnuje nPB do Přílohy XIV nařízení REACH;
- uložil žalované náhradu nákladů tohoto řízení; a
- přijal jakákoli další opatření, která bude považovat za vhodná

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, neboť nezohlednila všechny relevantní skutečnosti a porušil zásadu řádné správy.
 - Žalobkyně tvrdí, že Evropská komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení, jelikož náležitě a nestranně neposoudila relevantní informace, které jí předložily a které dokládaly, že látka nespĺňuje kritéria pro prioritní látky k zařazení na seznam do Přílohy XIV nařízení REACH. Pokud by Evropská komise tyto informace zohlednila, podle žalobkyně by látka získala nižší či obdobné skóre jako jiné látky, které nebyly označeny za prioritní v tomtéž kole, a nebyla by sporným zařízením zařazena do Přílohy XIV nařízení REACH.